

re uxorem fratris tui. ¶ Vincēbat enim regem libido : tenēbat apud se prohibitam uxorem fratris sui. Sed eum tamen sic libēbat, ut non sāviret. Honorābat eum, a quo verum audiēbat : sed mūlier detestābilis odium concipiēbat, quod aliquādo dato tēpore pareret. Quando autem parturiēbat, péperit fīliam, fīliam saltāntem.

℞. Stola jucunditātis induit eum Dóminus : * Et coronam pulchritúdinis posuit super caput ejus. ℞. Cibāvit illum Dóminus pane vitæ et intellēctus : et aqua sapiētiæ salutāris potāvit illum. — Et Glória Patri. Et.

Pro S. Sabina Martyre.

Lectio ij.

Sabina mūlier Romāna, Valentīni viri clarīssimi uxor, a Serāphia vírgine christiānæ fidei præceptis institúta, post sanctæ Vírginis martyriū collectas ejus reliquias piis exséquiis sepelivit. Quæ propter eam causam paulo post Hadriāno imperatōre comprehēnsa, Elpidio júdici sistitur. Cui is : Tu ne illa

Sabina, et genere et matrimónio nobilíssima? At illa, Sum, inquit : sed Dómino meo Jesu Christo grátias ago, qui me, intercessióne Serāphiæ fámulæ suæ, e dæmonum potestáte liberāvit. Quam vārie tentātam, ut propositum mutāret, cum a fidei constántia movēre non posset, præfēctus, pronuntiāta sentētia quod deos contēmeret, capitis damnāvit. Ejus corpus a Christiānis in eodem sepúlcro cōditum est, in quo ipsa magistrā fidei suæ Serāphiam posúerat.

Te Deum laudamus. 19.

AD LAUDES,
et per Horas, Añæ.

1. Heródes enim tenuit * et ligāvit Joānnem, et posuit in cárcerem propter Herodiādem.
2. Dómine mi rex, * da mihi in disco caput Joānnis Baptistæ.
3. Puéllæ saltānti * imperāvit mater : Nihil aliud petas, nisi caput Joānnis.
4. Arguébat Heródem Joānnes propter Herodiādem, quam túlerat fratri suo Philíppo uxorem.
5. Da mihi in disco * ca-

put Joānnis Baptistæ : et contristátus est rex propter jusjurāndum.

Capitulum. Jac. j. b

Beatus vir, qui suffert tentatióne : quóniam cum probátus fúerit, accipiet coronam vitæ, quam repromisit Deus diligētibz se.

Hymnus.

Invicte Martyr, únicum

Patris secútus Fílium,
Victis triúmphas hóstibus,

Victor fruens cœlestibus.

Tui precátus múnere
Nostrum reátum díluē,
Arcens mali contágium,
Vitæ repéllens tædium.

Soluta sunt jam víncula
Tui sacráti córporis :
Nos solve vinclis sæculi,

Dono supérni Núminis.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spírítu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum.
Amen.

℞. Justus ut palma florébit. ℞. Sicut cedrus Libani multiplicábitur.

Ad Benedictus, Añæ. Misso Heródes spiculatóre, præcepit amputári caput Joānnis in cárcere : quo audíto, discípuli ejus ve-

nérunt, et túlerunt corpus ejus, et posúerunt illud in monumento.

Oratio.

Sancti Joānnis Baptistæ, Præcursóris et Mártiris tui, quæsumus Dómine, veneránda festívitatis, salutāris auxilií nobis præstet effectum. Qui vivis et regnas.

Pro Commem. S. Sabinae, Añæ. Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus. ℞. Diffúsa.

Oratio ut supra. 354.

AD TERTIAM.

Capitulum. Beátus vir, ut supra ad Laudes.

℞. br. Glória et honóre, * Coronásti eum Dómine. Glória. ℞. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum. Coronásti. Glória Patri. Glória et honóre.

℞. Posuísti Dómine super caput ejus. ℞. Coronam de lapide pretiósó.

AD SEXTAM.

Capitulum. Eccli. xv.

Cibāvit illum pane vitæ et intellēctus, et aqua sapiētiæ salutāris potāvit illum Dóminus Deus noster.

℞. br. Posuísti Dómine, * Super caput ejus. Posuísti. ℞. Coronam de lá-

pide pretioso. Super. Gló-
ria Patri. Posuisti.

℞. Magna est glória ejus
in salutári tuo. ℞. Gló-
riam et magnum decó-
rem impónes super eum.

AD NONAM.

Capitulum. Eccli. xxxix.

Justus cor suum trá-
didit ad vigilándum
dilúculo ad Dóminum,
qui fecit illum, et in con-
spéctu Altíssimi deprecá-
bitur.

℞. br. Magna est glória
ejus, * In salutári tuo. Ma-
gna. ℞. Glóriam et ma-
gnum decórem impónes
super eum. In salutári.
Glória Patri. Magna.

℞. Justus ut palma floré-
bit. ℞. Sicut cedrus Lí-
bani multiplicábitur.

IN II. VESPERIS.

Añæ et Capit. de Laudi-
bus. 358. Psalmi ut in
j. Vesperis de Comuni
Apost. [2] et loco ultimi,
Ps. Crédidi. [43]

Hymnus ut in j. Vesp-
ris. 353.

℞. Justus ut palma.

Ad Magnif. Añæ. Misit
rex incredulus ministros
detestábiles, et amputári
jussit caput Joánnis Ba-
ptistæ.

Commem. sequentis, et
SS. Martyrum, ut infra.

DIE XXX. AUGUSTI.
S. Rosæ a S. Maria,
Virginis Limanæ.
Duplex.

Omnia de Comuni Vir-
ginum [122] præter seq.

Añæ. Veni sponsa Chri-
sti, accipe coronam, quam
tibi Dóminus præparávit
in ætérnum.

℞. Spécie tua.

Oratio.

Bonórum ómnium lar-
gitor, omnipotens
Deus, qui beátam Rosam,
coeléstis grátie rore præ-
véntam, virginitátis et
patiéntiæ decóre Indis
floréscere voluísti : da
nobis fámulis tuis; ut in
odórem suavitátis ejus
curréntes, Christi bonus
odor éffici mereámur. Qui
tecum vivit et regnat.

Postea SS. Felicis et
Adaucti Martyrum, Añæ.
Istórum est enim regnum
coelórum, qui contempse-
runt vitam mundi, et per-
venérunt ad præmia re-
gni, et lavérunt stolassuas
in ságuine Agni.

℞. Lætámini in Dño.

Oratio.

Majestátem tuam Dó-
mine súpplices ex-
orámus : ut sicut nos jú-
giter Sanctórum tuórum

commemoriatióne lætifi-
cas, ita semper supplica-
tióne deféndas. Per Dó-
minum nostrum.

In j. Nocturno, Lectiones
de Scriptura occurrente.

Lectio II.

Rimus Américæ
Meridionalis flos
sanctitátis virgo
Rosa, christiánis parénti-
bus Limæ progénita, mox
ab incunábulis cláruit fu-
túræ sanctimóniæ indi-
ciis : nam vultus infántis
mirabiliter in rosæ effi-
giem transfigurátus, huic
nómini occasiónem dedit :
cui póstea Virgo Deípara
cognómen adjécit, jubens
vocári deinceps Rosam a
sancta María. Quinquén-
nis votum perpétuæ vir-
ginitátis emísit. Adúltior,
ne a paréntibus ad nú-
ptias cogerétur, clam sí-
bimet venustíssimam cá-
pitis cæsáriem præscídit.
Jejúniis supra humánum
modum addicta, íntegras
Quadragésimas transégit
pane ábstinens, ac diétim
solis quinque gránulis
mali cítrini víctitans.

℞. Propter veritátem, et
mansuetúdinem, et justí-
tiam : * Et dedúcet te
mirabiliter dextera tua.
℞. Spécie tua et pulchri-

túdine tua, inténde, pró-
spere procéde, et regna.
— Et dedúcet.

Lectio V.

Habitu Tértii órdis
sancti Domínici as-
súmpo, prístinas vitæ
austeritátes duplicávit :
oblóngo asperrimóque ci-
lício sparsim minúsculas
acus innéxit : sub velo
corónam densis acúleis in-
trórsus obarmátam inter-
diu noctúque gestávit.
Sanctæ Catharínæ Senén-
sis árdua premens vestí-
gia, caténa férrea, tríplici
nexu circumdúcta, lumbos
cinxit. Léctulum sibi e
truncis nodósis compó-
súit, horúmque vácuas
commissúras fragmínibus
testárum implévit. Céllu-
lam sibi angustíssimam
struxit in extrémó horti
ángulo, ubi coeléstium
contemplatióni dédita,
crebris disciplinis, inédia,
vigíliis corpúsculum ex-
tenuans, at spíritu vege-
táta, larvas dæmonum,
frequéti certámine ví-
ctrix, impávide protrívit,
ac superávit.

℞. Dilexísti justítiam, et
odísti iniquitátem : * Pro-
ptérea unxit te Deus, Deus
tuus óleo lætitiæ. ℞. Pro-
pter veritátem, et man-

suetudinem, et iustitiam.
— Propterea.

Lectio vj.

Agritudinum tormen-
tis, domesticorum
insultibus, linguarum
morsibus dire agitata,
nondum satis pro merito
se affligi querebatur. Per
quindecim annos ad plu-
sculas horas desolatione
spiritus, et ariditate mi-
serissime contabescens, for-
ti animo tulit agones om-
ni morte amariore. Exin-
de cepit supernis abun-
dare deliciis, illustrari vi-
sionibus, colliquescere se-
raphicis ardoribus. Ange-
lo tutelari, sanctæ Catha-
rinæ Senensi, Virgini
Deiparæ inter assiduas
apparitiones mire fami-
liaris, a Christo has vo-
ces audire meruit: Rosa
cordis mei, tu mihi spon-
sa esto. Denique sponsi
hujus paradiso feliciter
invectam, plurimisque
ante et post obitum mi-
raculis coruscantem, Cle-
mens decimus Pontifex
maximus sanctarum Vir-
ginum catalogo ritu so-
lemni ascripsit.

℞. Afferentur. [133]

In iij. Nocturno, Homilia.
Sæpe vos, fratres. de Com-
muni. [136]

**Pro SS. Felice et Adauto
Martyribus.****Lectio ij.**

Felix, Diocletiano et
Maximiano impe-
ratoribus, propter
susceptam Christi religio-
nem comprehensus, in Se-
rapidis templum adductus
est. Cui sacrificare cum
juberetur, os simulacri
conspuit. Quo facto, sta-
tim aerea statua corruit.
Quod cum iterum ac ter-
tio in aede Mercurii, Dia-
naeque factum esset; im-
pietatis, et magicæ artis
accusatus, equuleo tor-
quetur. Mox ad secundum
ab Urbe lapidem via
Ostiensi ducitur, ut securi
feriretur. Cui inter viam
oblatus quidam Christi-
anus, cum Felicem agno-
scens ad martyrium duci
videret, Ego quoque, clara
voce inquit, eadem, qua
iste, lege vivo: ego eum-
dem Jesum Christum co-
lo. Itaque Felicem oscula-
tus, cum eo securi percui-
tatur, tertio Kalendas Se-
ptembris: cujus nomen
cum ignotum esset Chri-
stianis, is Adauti nomine
nobilitatus est, quod san-
cto Martyri Felici adau-
ctus sit ad coronam.

Te Deum laudamus. 19.

In Laud. fit Commem.
simpl. Añã. Vestri capilli
capitis omnes numerati
sunt: nolite timere: mul-
tis passeribus meliores
estis vos. ℞. Exsultabunt.
Vesp. a Capit. de seq.

DIE XXXI. AUGUSTI.
S. Raymundi Nonnati
Conf. Duplex.

Omnia de Comm. Conf.
**non Pont. [97] præter se-
quentia. (m. t. v.)**

Oratio.

DEus, qui in liberandis
fidelibus tuis ab im-
piorum captivitate, bea-
tum Raymundum Confes-
sorem tuum mirabilem
effecisti: ejus nobis inter-
cessione concede; ut a
peccatorum vinculis abso-
luti, quæ tibi sunt pla-
cita, liberis mentibus ex-
sequamur. Per Dominum.

Commem. præcedentis,
Añã. Veni sponsa Christi,
accipe coronam, quam tibi
Dominus præparavit in
æternum. ℞. Diffusa est.

In j. Nocturno, Lectiones
de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio id.

Raymundus, Non-
natus cognomento
dictus, quia præter
communem naturæ legem

e mortuæ matris dissecto
latere in lucem eductus
fuit, Portelli in Catalunia
piis et nobilibus parenti-
bus ortus, ab ipsa infantia
futuræ sanctitatis indicia
dedit. Nam puerilia oble-
tamenta, mundique illé-
cebras respuens, ita pie-
tati operam dabat, ut
omnes in puero adultam
virtutem admirarentur.
Crescente vero ætate, lit-
terarum studiis incubuit:
sed mox jubente patre vi-
tam ruri agens, sacellum
sancti Nicolai in Portelli
finibus situm crebro ad-
ibat, ut sacram Deiparæ
imaginem, quæ in eo sum-
ma fidelium veneratiõne
etiam nunc colitur, visitá-
ret. Ibi effusus in preces,
ipsam Dei parentem, ut se
in filium adoptare viam-
que salutis, ac scientiam
Sanctorum edocere digna-
retur, enixe deprecabatur.

℞. Honestum. [104]

Lectio v.

NEC defuit votis ejus
benignissima Virgo:
ab ipsa enim intellexit,
gratissimum sibi fore, si
religionem, sub titulo de
Mercede, seu de Miseri-
córdia Redemptionis Ca-
ptivorum, ea suggerente
nuper fundatam, ingrede-

rétur. Qua monitióne percépta, Barcinónam statim proféctus, illud tam præcelléntis erga próximum caritátis institútum ampléxus est. Regulári ígitur militiæ ascriptus, virginitátem, quam pridem beátæ Virgini consecráverat, perpétuo cóluit, ceterisque virtútibus enítuit, caritáte præsertim erga Christiános, qui sub potestáte paganórum miseram in captivitáte vitam degébant. Hos ut redímeret, in Africam missus, cum jam multos a servitúte liberásset, ne, consúmpta pecúnia, áliis item in próximo abnegándæ fidei discrimine constitútis deéssset, se ipsum pignori dedit; sed cum ardentíssimo salútis animárum desidério succénsus, plures Mahometános suis conciónibus ad Christum convérteret, in arctam custódiám a bárbaris conjéctus, variisque suppliciis cruciátus, mox lábiis perforátis et sera férrea clausis, crudéle martyrium diu sustínuit.

℞. Amávit eum. [105]

Lectio ij.

OB hæc et ália fórtiter gesta, sanctitátis ejus fama longe latéque diffúsa

est: qua permótus Gregórius nonus, in amplíssimum sanctæ Románæ Ecclesiæ Cardinálium collégium Raymúndum ascriptus: sed vir Dei in ea dignitáte ab omni pompa abhórrens, religiósæ humilitátis tenacíssimus semper fuit. Romam vero pergens, statim ac Cardónam pervénit, extrémó morbo conféctus, ecclesiásticis sacraméntis muníri summis précibus postulávit. Cumque morbus ingravésceat, et sacerdos diútius tardáret, Angelórum ministério, sub spécie religiosórum sui órdinis apparéntium, salutári viático reféctus fuit. Quo sumpto, et grátiis Deo peráctis, migrávit ad Dóminum Domínica última Augústi, anno millésimo ducentésimo quadragésimo. Mórtui corpus, cum circa locum sepultúre conténtio orta esset, arcæ inclúsum, et mulæ cæcæ impósitum, ad sacéllum sancti Nicolái Dei nutu delátum fuit, ut ibi tumularéetur, ubi prima jécerat sanctióriis vitæ fundaménta. Illic constrúcto sui órdinis coenóbio, a confluéntibus voti causa ex uni-

versa Cataláunia fidélibus pópulis honorátur, váriis miráculis et signis glóriósus.

℞. Iste homo. [105]

In *ij. Nocturno, Homilia.* Sancti Evangélii, fratres. *de Comuni.* [108]

In *Vesp. Comm. seq. etc.*

Festa Septembris.

Prima die non impedita dicitur Offic. Defunct. [224]

DIE I. SEPTEMBRIS.

S. Ægydii

Abbatis.

Aña. Similábo eum viro sapiénti, qui edificávit domum suam supra petram. ℞. Amávit.

Oratio.

INtercessio nos, quæsumus Dómine, beáti Ægidii Abbátis comméndet: ut quod nostris méritis non valémus, ejus patrocinio assequámur. Per Dóminum.

Deinde fit Commemor.

SS. XII. Fratrum Mart.

Aña. Istórum est enim regnum cœlórum, qui contempserunt vitam mundi, et pervenerunt ad præmia regni, et laverunt stolas suas in ságuine Agni. ℞. Lætámini.

Oratio.

FRatérna nos Dómine Mátyrum tuórum coróná lætíficet: quæ et fidei nostræ præbeat incrementa virtútum, et múltiplici nos suffragio consolétur. Per Dóminum.

Lectio iij.

Ægidius Atheniénsis, régiæ stirpis, a prima ætáte divinis lítteris, et caritátis officii ita déditus fuit, ut nihil prætérea curáre viderétur. Itaque paréntibus mórtuis, totum patrimonium in páuperes erogávit: quin étiam túnicam exuit, ut ægrórum egentem tégeret; qua ille indútus statim conváluit. Sed multis deinceps clárior miráculis, timens sui nóminis celebritátem, Arelátem ad beátum Cæsárium conténdit: a quo post biénnum discédens, secessit in erémum: ubi diútius herbárum radícibus et cervæ lacte, quæ statis ad eum horis veniébat, admirábili sanctitáte vixit. Quæ cerva, insequentibus quodam die cánibus régiis, cum in antrum Ægidii refugísset, Gállia regem impulit, ut ab eo summis précibus

péteret, ut in loco speluncæ monastérium exstrui paterétur. Cujus administrationem, flagitante rege, invítus suscepit : eoque múnere aliquot annis prudénter piéque gesto, migrávit in cœlum.

Te Deum laudámus. 19.

In Laud. Añã. Euge serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui.

℞. Justum dedúxit.

Pro SS. XII. Fratibus Mart. Añã. Vestri capílli cápitis omnes numeráti sunt: nolíte timére: multis passéribus meliôres estis vos. ℞. Exsultábunt.

DIE II. SEPTEMBRIS.

**S. Stephani
Hungariæ Regis Confess.
Semiduplex.**

**Omnia de Comm. Conf.
non Pontif. [97] præter
sequentia. (m. t. v.)**

Oratio.

Concède, quæsumus, Ecclésiæ tuæ omnipotens Deus : ut beátum Stéphanum Confessórem tuum, quem regnántem in terris propagatórem hábuit, propugnatórem hábere mereátur gloriósum in cœlis. Per Dóminum.

**In j. Nocturno, Lectiones
de Scriptura occurrente.**

In II. Nocturno.

Lectio I.

Stéphanus in Hungáriam Christi fidem et régium nomen invéxit. Régia coróna a Románo Pontífice impetráta, ejúsque jussu in regem inúctus, regnum sedi apostólicæ óbtulit. Vária pietátis domicília Romæ, Jerosólymis, Constantinópoli; in Hungária archiepiscopátum Strigoniensem, episcopátus decem, admirábili religióne, et munificéntia fundávit. Par in páuperes amor et liberálitas, quos véluti Christum ipsum compléctens, néminem a se mœréntem, ac vácuum unquam dimisit; quin ad eórum inópiam sublevándam amplíssimis facultátibus erogátis, domésticam quoque supelléctilem exímia benignitate frequénter distribuit : suis insuper mánibus lavare páuperum pedes, noctu solus et ignótus nosocomia frequentáre, decumbéntibus inservire, ac cétera caritátis officia exhibére consuévit : quarum virtútum mérito illius déx-

tera, resóluto cétero corpore, incorrúpta permánsit.

℞. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum :

* Et dedit illi claritátem ætérnam. ℞. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. — Et dedit.

Lectio II.

ORándi stúdio noctes pene totas ducébat insómnes, atque in cœlestium rerum contemplatióne defíxus, intérdum extra sensus raptus, sublimis in æera ferri visus fuit. Perduéllium conspiratiónes, ac validórum hóstium ímpetus, miro prorsus modo, non semel oratiónis præsidio evitávit. Suscéptum ex Ghisélla Bavárica sancti Henríci imperatóris soróre, quam sibi matrimonio júnxerat, Emericum filium tanta morum disciplina, talique pietate enutrivit, quantum ejus póstea sanctitas declarávit. Regni vero negótia ita dispósuit, ut accítis úndique prudentíssimis ac sanctíssimis viris, nihil unquam sine illórum consílio molirétur. Humíllimis ínterim précibus in cinere et

cilicio Deum déprecans, ut univérsum Hungáriæ regnum, ántequam e vita migráret, cathólicum vidére mererétur. Vere propter ingens dilatándæ fidei stúdiu, illius gentis Apóstolus nuncupátus, facta a Románo Pontífice ipsi, posterisque régibus præferéndæ crucis potestáte.

℞. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℞. Índuit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. — Et.

Lectio III.

DEI Genitricem, quam ardentíssime venerabátur, amplíssimo in ejus honórem constrúcto templo, Hungáriæ patrónam instítuit; ab eádem vicíssim Vírgine recéptus in cœlum ipso suæ Assumptiόνis die, quem Húngari e sancti regis instítuto Magnæ Dóminæ diem apéllant. Sacrum ejus corpus suavíssimo fragrans odóre, liquóre cœlesti scárens, inter multa et vária miracula, Románi Pontíficis jussu, nobiliórem in locum translátum est, atque honorificéntius cónditum. Ejus autem festum

Innocéntius undécimus Póntifex máximus quarto Nonas Septémbris, ob insignem victóriam ab exercitu Leopóldi primi Romanórum elécti imperatóris, et Hungáriæ regis eádem die in Budæ expugnatione, ope divína, e Turcis reportátam, celebrándum instituit.

R. Iste homo. [105]

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. xix. b

IN illo témpore : Dixit Jesus discipulis suis parábolam hanc : Homo quidam nóbilis ábiit in regiónem longínquam accípere sibi regnum, et reverti. Et reliqua.

Homília sancti Ambrósii Episcopi.

Libro 8. in Lucam.

Ionus ordo, ut vocáturus Gentes, et Judæos jussurus intérfici, qui noluerunt regnare supra se Christum, hanc præmitteret comparationem, ne diceretur, Nihil déderat pópulo Judæórum, unde póterat mélior fieri? ut quid ab eo, qui nihil recépit, exigitur? non médiocris ista est mna, quam supra múlier

evangélica quia non invénit, lucérnam accéndit, lúmine quærit admóto, gratulátur invéntam.

R. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum :

* Ipse intercédât pro peccátis ómnium populórum.

V. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. — Ipse intercédât.

Lectio viij.

Denique ex una decem mnas álius fecit, álius quinque. Fortásse iste morália habet, quia quinque sunt córporis sensus : ille duplícia, id est, mystica legis, et morália probitátis. Unde et Matthæus quinque talénta et duo talénta pósuit. In quinque taléntis ut sint morália, in duóbus utrúmque, mysticum atque morále. Ita quod número inférior, re ubérius.

R. Sint lumbi vestri præcincti, et lucernæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles hominibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a nuptiis. **V.** Vigilate ergo, quia nescitis

qua hora Dóminus vester ventúrus sit. — Et vos. Glória Patri. Et vos.

Lectio ix.

ET hic póssumus decem mnas, decem verba intelligere, id est, legis doctrínam; quinque autem mnas, magistéria disciplinæ. Sed legisperítum in ómnibus volo esse perféctum. Non enim in sermóne, sed in virtúte est regnum Dei. Bene autem quia de Judæis dicit, duo soli multiplicátam pecúniam déferunt; non úti que æris, sed dispensatiónis usúris. Alia est enim pecúniæ fénebris, ália doctríne cœléstis usúra.

Te Deum. 19.

DIE V. SEPTEMBRIS.

S. Laurentii Justiniani Episc. et Conf. Semidupl.

Omnia de Comm. Conf. Pont. [70] præter sequentia (m. t. v.)

Oratio.

DA quæsumus omnípotens Deus : ut beáti Lauréntii Confessóris tui atque Pontificis veneránda solémnitas, et devotió-nem nobis áugeat, et salútem. Per Dóminum.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura oceurrente.

In II. Nocturno.

Lectio x.

Lauréntius ex illustri Justinianórum familia Venétiis natus, exímiam vel puerorum gravitátem præ se tulit. Exácta inter pietátis officia adolescéntia, ad castum verbi et animæ connúbium a divína Sapiéntia invitátus, de religióse vitæ instituto capesséndo deliberáre cœpit. Novæ itaque milítie clam prolúdens, præter álias córporis afflictatiónes, super nudos cubábat ásse-res, sedénsque velut árbit-ter hinc inter sæculi blandiménta, paratásque a matre nuptias, illinc claustrales inter austeritátes, óculis in Christi patiéntis crucem convérsis, Tu, inquit, es Dómine spes mea, ibi posuísti certíssimum refúgium tuum; ad canonicórum sancti Geórgii in Alga congregatió-nem convolávit : ubi novis excogitátis cruciátibus ácrius in seípsum, véluti in hostem infensíssimum, instáurans bellum, nullam ádeo sibi oblectatió-nem indulgébát, ut ne in domésticum unquam hortum, nec in patérnam

quidem domum, nisi cum moriēti matri extrēma pietātis officia siccis oculis persolvit, exinde intraverit. Par erat obediētiā, mansuetūdinis, ac praeēpue humilitātis stūdiū, cum abjectissima quāque cōnōbii mūnia sibi ultro desumeret, celebrissima per urbis loca, non tam victum, quam ludibria emendicāret, illatāsque contumēlias ac calūnias immōtus ac silens perfēret, assiduae praesertim oratiōnis subsidio, qua saepe per mentis excēssum rapiebatur in Deum, tantōque cor ejus aestuābat ardore, ut nutāntes etiā sodāles ad perseverāntiam, ac Jesu Christi amorem inflammarēt.

✠. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliabitur ei. ✠. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocēbit ei. — Manus.

Lectio v.

AB Eugēnio quarto patriae Episcopus designatus, quem magna contentiōne honorem detrectaverat, majōri gessit cum laude : nam consueta

vivēdi ratiōne nihil admodum immutata, paupertatem, quam semper coluerat, in mensa, supellectili, ac lecto perpetuo retinuit; modicam domi alēbat familiam, quod grandemāteram sibi esse diceret, pauperes Christi significans. Quacūque adirētur hora, praesto omnibus erat, paterna omnes caritate allevabat, non renuens vel aere se alieno gravare, illorum ne inopia deesset. Rogatus quae spe id faceret? Domini mei, qui pro me dissolvere facile poterit, respondebat. Spem autem non confundere divina providentia submissis inopinato subsidiis jugiter declarabat. Plura virginum monasteria construxit, quas etiam ad perfectioris vitae rationem sua vigilantia composuit; matronis a saeculi pompis, et ornatus vanitate revocandis, ecclesiastica disciplinae, ac moribus reformandis maximo opere studuit; dignus sane qui ab eodem Eugenio gloria et decus Praesulum coram Cardinalibus vocaretur, et qui a Nicolao quinto ejus successor, translato e Gradensi

civitate titulo, primus Veneriarum Patriarcha renuntiarētur.

✠. Posui adjutorium super potentem, et exaltavi electum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliabitur ei. ✠. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. — Manus enim.

Lectio vj.

Lacrymarum dono insignitus, omnipotenti Deo placationis hostiam quotidie offerēbat : quod cum aliquando nocte Dominae Nativitatis perageret, Christum Jesum sub pulcherrimi infantis specie videre promeruit : tantumque in eo erat commissi gregis praesidium, ut caelitus aliquando acceptum fuerit, Pontificis sui intercessiōne ac meritis stetisse rempublicam. Prophetiae spiritu afflatus, plura humanae cognitioni prorsus impervia praedixit; morbos ac daemones suis precibus saepe fugavit; libros etiam caelestem doctrinam ac pietatem spirantes, grammaticae pene rudis, conscripsit. Denique cum lethalem incidisset in morbum, et commodiorem domestici

lectum seni atque aegro pararent, aversatus ejusmodi delicias, tamquam a durissima morientis Domini sui cruce plus nimio abhorrentes, consueto in stramine se jussit deponi, et finem vitae suae adventare praenoscens, sublatis in caelum oculis : Venio, inquit, ad te, o bone Jesu ; ac die octava Januarii obdormivit in Domino. Pretiosam ejus mortem testati sunt angelici concensus, a Carthusianis quibusdam monachis auditi, et sacrum cadaver per duos ultra menses inhumatum, suavi fragrans odore, et rubescente facie, integrum atque incorruptum, ac nova post mortem patrata miracula : quibus permotus Alexander octavus Pontifex maximus eum Sanctorum numero ascripsit : Innocentius vero duodecimus quintam Septembris diem, qua vir sanctus ad pontificiam primo cathedram fuerat evectus, celebrando illius festo assignavit.

✠. Iste est. [78]

In iij. Nocturno, Homilia. Lectio sancti Evangelii. de Communi. [81]